

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ואי בעית אימא: אתיא בהיקשא מדרבי יונה										!	◊	ה.	
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו יהושע:	דאמר רבי יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:									!	◊	ה.	
הוקשו כל העריות כולן לאשת אח, מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין - כתב רחמנא עליה.										!	◊	ה.	
מכדי כל עריות איכא לאקושינהו לאשת אח ואיכא לאקושינהו לאחות אשה, מאי חזית דאקשת לאחות אשה? אקשינהו לאשת אח	רב אחא מדפתי לרבינא:									⚡		ה.	
איבעית אימא: לקולא וחומרא - לחומרא מקשינן.										!		ה.	
איבעית אימא: הכא תרי איסורי והכא תרי איסורי, ותרי מתרי ילפינן, אבל הכא חדא איסורא, ותרי מחדא לא ילפינן.										!		ה.	
ערוה גופא לא צריכא קרא, דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, כי איצטריך קרא - למיסר צרה.	רבא:										■ ◊	ה.	
וערוה לא צריכא קרא?										⚡		ה.	
אין לי אלא היא	והא תניא:									■ ⚡	◊	ה.	
משום צרתה.										!		ה.	
והא קתני: אין לי אלא הן										■ ⚡	◊	ה.	
משום צרותיהן.										!		ה.	
(דברים כ"ה) ולקח ולקחה, (דברים כ"ה) ויבם ויבמה - לאסור צרות ועריות	ת"ש, רבי:									⚡	◊	ה.	
אימא: לאסור צרות של עריות.										!		ה.	
והא תרי קראי קנסיב ליה, מאי לאו חד לערוה וחד לצרה										⚡		ה.	
לא, אידי ואידי לצרה, חד למיסר צרה במקום מצוה, וחד למישרי צרה שלא במקום מצוה										!		ה.	
מאי טעמא?										^		ה.	
ויבם ויבמה - במקום ייבום הוא דאסירא צרה, שלא במקום ייבום שריא צרה.										!		ה.	
מתני' נמי דיקא	רב אשי:										■ ◊	ה.	
חמש עשרה נשים פטורות צרותיהן	דקתני:										■ ◊	ה.	
ואילו פטורות ופטורות לא קתני, שמע מינה.										■		ה.	
ומאי שנא ערוה דלא צריכא קרא? דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, צרה נמי לא תיבעי קרא, משום דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת										⚡		ה.	
צרה נמי לא איצטריך קרא, כי איצטריך קרא למישרי צרה שלא במקום מצוה	רב אחא בר ביבי מר לרבינא, ה"ק משמיה דרבא:									■ !	◊	ה.	
מאי טעמא?										^	!	ה:	
אמר קרא: עליה, במקום עליה הוא דאסירא, שלא במקום עליה שריא.										!	!	◊	ה.
אימא: ערוה גופיה שלא במקום מצוה תישתרי?	רמי בר חמא לרבא:									⚡	◊	ה.	
ולאו קל וחומר הוא? במקום מצוה אסירא, שלא במקום מצוה שריא?	[רבא]									!	◊	ה.	
צרה תוכיח, דבמקום מצוה אסירא, ושלא במקום מצוה שריא	אמר ליה: [רמי בר חמא]									⚡		ה.	
עליך אמר קרא: בחייה, כל שבחייה.	אמר ליה: [רבא]									!		ה.	
האי בחייה מיבעי ליה למעוטי לאחר מיתה	[רמי בר חמא]									⚡		ה.	
ההיא - (ויקרא י"ח) מואשה אל אחותה נפקא.	[רבא]									!		ה.	

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אי מואשה אל אחותה, ה"א נתגרשה שריא, ת"ל: בחייה, כל שבחייה, דאע"ג דנתגרשה - לא	[רמי בר חמא]	⚡										ה:
תרי קראי כתיבי, כתיב אשה אל אחותה לא תקח לצרור, וכתל' לגלות ערותה, דחדא משמע, הא כיצד? במקום מצוה - שתייהן אסורות, שלא במקום מצוה - היא אסורה וצרתה מותרת.	אלא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה דרבא:					!						ה:
איפוך אנא: במקום מצוה - היא אסורה וצרתה מותרת, ושלא במקום מצוה - שתייהן אסורות						⚡						ה:
א"כ, לא יאמר עליה.						!						ה:
ממאי דהאי עליה לאיסורא? דלמא להתירא, וה"ק רחמנא: אשה אל אחותה לא תקח לצרור - לא היא ולא צרתה שלא במקום עליה, אבל במקום עליה - שתייהן מותרות.	רב אשי לרב כהנא:					⚡						ה:
א"כ, לגלות ערוה דחדא היכי משכחת לה? אי במקום מצוה - שתייהן מותרות, אי שלא במקום מצוה - שתייהן אסורות.						!						ה:
גופא, רבי אומר: ולקח ולקחה, ויבם, ויבמה - לאסור צרות ועריות.	[רבי]										◊	ה:
מידי צרות כתיבא הכא? ועוד, צרות מלצרור נפקא											⚡	ה:
לצרור מפיק ליה רבי לכדרכי שמעון.											!	ה:
צרה הכא כתיב?											⚡	ה:
ה"ק: א"כ, לימא קרא ולקח, מאי ולקחה? כל היכא דאיכא תרי לקוחין, דאי בעי נסיב האי, ואי בעי נסיב האי - שריא, ואי לא - תרוייהו אסירין' ויבמה - במקום ייבום הוא דאסירא צרה, שלא במקום ייבום - שריא צרה.											!	ה:
ורבנן, האי ולקחה מאי עבדי ליה?											⚡	ה:
מיבעי להו לכדרכי יוסי בר חנינא											!	ה:
ולקחה - מלמד שמגרשה בגט ומחזירה, ויבמה - על כרחא.	דאמר רבי יוסי בר חנינא:										!	ה:
ורבי?											⚡	ה:
דרכי יוסי בר חנינא - מלאשה נפקא, על כרחא - מיבמה יבא עליה נפקא.	[רבי]										!	ה:
ורבי, האי עליה מאי עבדי ליה?											⚡	ה:
מיבעי ליה לכדנתיא: אין חייבין ב"ד - אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, וכן המשיח, ולא בעבודת כוכבים - אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ושגגתו חטאת	[רבי]										!	ה:
כל מצוה שבתורה שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, יחיד - מביא כשבה או שעירה, נשיא - מביא שעיר, משיח וב"ד - מביאין פר' ובעבודת כוכבים, יחיד נשיא ומשיח - מביאין שעירה, צבור - מביאים פר ושעיר, פר לעולה, ושעיר לחטאת.	ותנן נמי:										■	ט:
מה"מ?											^	ט:
(ויקרא ד') ונודעה חטאת אשר חטאו עליה, רבי אומר: נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה, מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	דת"ר: [רבי]										!	ט:
אשכחן צבור, משיח מגלן?											⚡	ט:
דכתיב במשיח: (ויקרא ד') לאשמת העם הרי משיח כצבור.											!	ט:
יחיד ונשיא?											⚡	ט:
אתיא מצות מצות.											!	ט:
ולא בעבודת כוכבים - אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.											■	ט:
צבור בעבודת כוכבים?											⚡	ט:
יליף מעיני מעיני.											!	ט:
יחיד נשיא ומשיח?											⚡	ט:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
 O מעשה- **story**

◌ קושיא- **challenge**
 ^ שאלה- **question**
 ! תירוץ- **answer**
 ■ ראייה- **proof**

מקרא- key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(במדבר ט"ו) מואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח במשמע, וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד תחתון מן העליון.												◊ !	ט
ורבנן, האי סברא מנא להו?												◌	ט
נפקא להו מדמקרי ליה ר' יהושע לבריה: (במדבר ט"ו) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה, (במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה, הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבנן]											◊ !	ט
אשכחן יחיד ונשיא ומשיח, בין בעבודת כוכבים ובין בשאר מצות, צבור בעבודת כוכבים מניין?												◌	ט
אמר קרא: ואם נפש, וילמד עליון מתחתון.												◊ !	ט
אלא צבור בשאר מצות מנלן?												◌	ט
יליף מעיני מעיני.												◊ !	ט
ורבי, האי תורה אחת מאי עביד ליה?												◌	ט
מיבעי ליה לכדתניא: לפי שמצינו שחלק הכתוב בין יחידים למרובים, יחידים בסקילה - לפיכך ממונן פלט, מרובין בסיף - לפיכך ממונן אבד, יכול נחלוק בקרבנותיהן? תלמוד לומר: תורה אחת יהיה לכם.	[רבי-לכדתניא]											◊ !	ט
טעמא דכתב רחמנא תורה אחת יהיה לכם, הא לאו הכי - ה"א נחלק, מאי לייתו?	מתקיף לה רב חלקיה מהגרונאי:											◌	ט
לייתו פר												◊ !	ט
צבור בשאר מצות הוא דמייתן												◌	ט
כשבה												◊ !	ט
יחיד בשאר מצות הוא דמייתן												◌	ט
שעיר												◊ !	ט
נשיא בשאר מצות הוא דמייתן												◌	ט
פר לעולה ושעיר לחטאת												◊ !	ט
צבור בעבודת כוכבים הוא דמייתן												◌	ט
ואלא מאי? שעירה												◊ !	ט
יחיד נמי היינו קרבנן												◌	ט
איצטריך, ס"ד אמינא, הואיל וצבור בהוראה מייתו פר לעולה ושעיר לחטאת, אינהו נמי ניתו איפכא												◊ !	ט
א"נ, צריך ואין לו תקנה, קמ"ל.												◊ !	ט
מאי איריא דתני: ט"ז? ליתני: ט"ז	לוי לרבי:											◌	ט
כמדומה לי שאין לו מוח בקדקדן מאי דעתך? אמו אנוסת אביו, אמו אנוסת אביו פלוגתא דרבי יהודה ורבנן היא, ובפלוגתא לא קא מיירי.	א"ל: [רבי]											◊ !	ט
ולא? והרי איסור מצוה ואיסור קדושה, דפליגי רבי עקיבא ורבנן, וקתני?												◌	ט
בפרקין קא אמרינן.												◊ !	ט
הא בית שמאי מתיירין את הצרות לאחין, ובית הלל אוסרין												◌	ט
בית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.												◊ !	ט
והרי אשת אחיו שלא היה בעולמו, דפליגי ר"ש ורבנן, וקתני?												◌	ט
בגולד ולבסוף ייבם לא פליגי ר"ש.												◊ !	ט
חלוק היה ר"ש אף בראשונה	והאמר ר' אושעיא:											◌	ט

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הא איתותב ר' אושעיא.											⊖
בכולם אני קורא בהן האסורה לזה מותרת לזה והאסורה לזה מותרת לזה, ואחותה שהיא יבמתה - חולצת או מתייבמת	והאמר רב יהודה אמר רב, וכן תני ר' חייא:										⊖
מחמתו ואילך, אבל שיתא בבי דרישא לא, מ"ט? כיון דבתו - באונסין משכחת, בנשואין לא משכחת לה, בנשואין קמיירי, באונסין לא קא מיירי	ורב יהודה מתרגם:										⊖
אף בתו מאנסתו, כיון דאשכחי משכחת לה, אי בעיא מן האונסין תהוי, [אי בעיא מן הנשואין תהוי], אבל אשת אחיו שלא היה בעולמו לא, מאי טעמא? כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה, לרבנן לא משכחת לה, בפלוגתא לא קא מיירי	ואבוי מתרגם:										⊖
אף אשת אחיו שלא היה בעולמו, ומשכחת לה בשיאת אחים ואליאב דר' שמעון, וסימנך: מת נולד ויבם, מת נולד ויבם	ורב ספרא מתרגם:										⊖
אלא, לרבי הני כללי לית ליה.											⊖
לעולם אית ליה לרבי הני כללי, והכי קא"ל: אמו אנוסת אביו - בחדא משכחת לה, בתרתי לא קמשכחת לה, אי יעקב ב' אחיות אנס - אחותה שהיא יבמתה משכחת לה, האסורה לזה מותרת לזה לא משכחת, ואי ב' נכריות אנס - האסורה לזה מותרת לזה משכחת לה, אחותה שהיא יבמתה לא משכחת לה.	רב אדא קרחינא קמיה דרב כהנא אמר משמיה דרבא:										⊖
לעולם לית ליה לרבי הני כללי, ובפלוגתא קמיירי, ומאי כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו דקאמר ליה? ה"ק ליה: מ"ט לא דייקת מתני? דמתני' ר' יהודה היא, [דאסר באנוסת אביו]	רב אשי:										⊖
שש עריות חמורות מאלו, מפני שהן נשואות לאחריים - צרותיהן מותרות: אמו, ואשת אביו, ואחות אביו	דקתני:										⊖
מאי אמו?											⊖
אילימא נשואת אביו											⊖
היינו אשת אביו											⊖
אלא לאו אנוסת אביו											⊖
וקתני: מפני שהן נשואות לאחריים, לאחריים אין, לאחין לא, מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא? ר' יהודה, דאסר באנוסת אביו, משום הכי לא תני ליה.											⊖
לר' יהודה נמי משכחת לה, דאי עבר ונסיך	רבינא לרב אשי:										⊖
דאי לא קתני.											⊖
בלא דאי נמי משכחת לה, יעקב אנס כלתו והוליד ממנה בן, ומת [ראובן] בלא בנים ונפלה לה קמי ברה, ומיגו דאיהי אסירה, צרתה נמי אסירה	רב אשי לרב כהנא:										⊖
באחותה דהתיירא קמיירי, באחותה דאיסורא לא קמיירי.	א"ל: [רב כהנא]										⊖
ואף על פי כן בקדקדו לוי במתני'											⊖
אמו - פעמים פוטרת צרתה, ופעמים אינה פוטרת צרתה? כיצד? היתה אמו נשואת אביו, ונשאת לאחיו מאביו ומת - זו היא אמו שאין פוטרת צרתה, היתה אמו אנוסת אביו, ונשאת לאחיו מאביו ומת - זו היא אמו שפוטרת צרתה? ואע"פ ששנו חכמים במשנתנו חמש עשרה, יש לנו להוסיף שש עשרה כגון זו.	דתני לוי:										⊖
ללוי דאמר: דאי נמי קתני, לתני: החולץ ליבמתו וחזר וקדשה, ומת בלא בנים, דמגו דאיהי אסורה, צרתה נמי אסירא	ר"ל לרבי יוחנן:										⊖
לפי שאינה בצרת צרה.	א"ל: [רבי יוחנן]										⊖
וליאמא ליה: חייבי לאוין היא, וחייבי לאוין בני חליצה ויבום נינהו											⊖
לדבריו קאמר ליה: לדידי - חייבי לאוין הם, וחייבי לאוין בני חליצה ויבום נינהו, אלא לדידך - חייבי כריתות נינהו, לפי שאינן בצרת צרה.											⊖
החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - אמר ר"ל: הוא אין חייב על החלוצה כרת, והאחין חייבין על החלוצה כרת, על הצרה - בין הוא ובין האחים חייבין על הצרה כרת	איתמר: [ר"ל]										⊖
בין הוא ובין האחין, אינן חייבין לא על החלוצה כרת ולא על הצרה כרת.	רבי יוחנן:										⊖

statement-מימרא ■
challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
story-מעשה O

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מ"ט דר"ל?									▲		י
אמר קרא: (דברים כ"ה) אשר לא יבנה, כיון שלא בנה שוב לא יבנה, איהו הוא דקאי בלא יבנה, אבל אחיו - כדקיימי קיימי, ועלה דידה הוא דקאי בלא יבנה, הא צרה - כדקיימי קיימי.	[ר"ל]								!		י
ורבי יוחנן?									⚡		י
מי איכא מדי, דמעיקרא אי בעי האי חליץ ואי בעי האי חליץ, ואי בעי להאי חליץ, והשתא קאי עלה בכרת? אלא איהו שליחותא דאחים קעביד, איהי שליחותא דצרה קעבדה.	[רבי יוחנן]								!		י
החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה ומת - צריכה חליצה מן האחין	איתביה ר' יוחנן לר"ל:								⚡		י
בשלמא לדידי דאמינא חייבין לאוין ניהו, היינו דצריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אמאי צריכה חליצה?									⚡		י
ולטעמיך, אימא סיפא: עמד אחד מן האחין וקדשה - אין לה עליו כלום	[סיפא]								⚡		י
ואי חייבי לאוין ניהו, אמאי אין לה עליו כלום?									⚡		י
סיפא אתאן לר"ע	רב ששת:								!		י
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין.	דאמר: [ר"ע]								!		י
וליתני: לדברי ר"ע אין לו עליו כלום									⚡		י
קשיא.									■		יא
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתרץ לה כר' שמעון רבינא סבר לה כר' יוחנן, ומתרץ כרבנן.									■		יא
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתרץ לה כר' שמעון: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רב אשי]								♦		יא
מאן אחין? אחין הילודים									■		יא
כמאן?									▲		יא
כר"ש									!		יא
עמד אחד מן הנולדים וקדשה - אין לה עליו כלום									■		יא
כמאן?									▲		יא
כר"ל.									!		יא
רבינא סבר לה כרבי יוחנן, ומתרץ לה אליבא דרבנן: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רבינא]								♦		יא
מאן אחין? אחין הנולדים									■		יא
כמאן?									▲		יא
כר' יוחנן									!		יא
עמד אחד מן הילודים וקדשה - אין לה עליו כלום									■		יא
כמאן?									▲		יא
כרבנן.									!		יא
הבא על יבמה, ובא אחד מן האחין על צרתה - פליגי בה רב אחא ורבינא	איתמר:								■		יא
בכרת	חד אמר [רב אחא/ רבינא]								♦		יא
בעשה.	חד אמר [רב אחא/ רבינא]								♦		יא
מ"ד בכרת - כריש לקיש, ומ"ד בעשה - כר' יוחנן.									■		יא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריית.	רב יהודה אמר רב:											⚡
ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון - פוטרת צרתה	מתיב רב חסדא, רבי שמעון אומר:											⚡
אמינא לך אנא סוטה דאורייתא, ואת אמרת לי סוטה דרבנן.	[אמר לך רב]:											!
ודקארי לה מאי קארי לה?												⚡
קסבר: כל דתקון רבנן, כעין דאורייתא תקון.												!
נכנסה עמו לסתר והסתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה, ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת	מתיב רב אשי:											⚡
אמינא לך אנא סוטה ודאי, ואמרת לי את סוטה ספק.	[אמר לך רב]:											!
ומ"ש סוטה ודאי? (מ"ט) משום דכתיב בה טומאה, סוטה ספק נמי טומאה כתיבא בה												⚡
המחזיר גרושתו, מן הנישואין - אסורה, מן האירוסין - מותרת, משום שנאמר: (דברים כ"ד) אחרי אשר הוטמאה	דתניא, ר' יוסי בן כיפר אומר משום רבי אלעזר:											⚡
אחת זו ואחת זו אסורה, אלא מה אני מקיים אחרי הוטמאה? לרבות סוטה שנסתרה	חכמים:											⚡
מאי נסתרה? נבעלה, ואמאי קרי ליה נסתרה? לישנא מעליא נקט.												!
נבעלה - טומאה בהדיא כתיב בה: (במדבר ה') ונסתרה והיא נטמאה												⚡
למיקם עלה בלאו.												!
ור' יוסי בן כיפר?												⚡
לאו בסוטה לית ליה, ואפי' זנאי נמי	[ר' יוסי בן כיפר]											!
מאי טעמא?												^
הויה ואישות כתיב בה.												!
המחזיר גרושתו משניסת ומת, צרתה מהו?	בעא מיניה רב יהודה מרב ששת:											^
אליבא דרבי יוסי בן כיפר לא תיבעי לך כיון דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, צרתה כמותה, ואי משום דכתיב בה (דברים כ"ד) תועבה היא - היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה												^
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, אע"ג דאמור רבנן: טומאה בסוטה הוא דכתיב, אין מקרא יוצא מידי פשוטו, או דלמא כיון דאיעקר איעקר?												^
אליבא דרבנן לא תיבעי לך, כיון דאיתעקר איעקר, כי תיבעי לך - אליבא דרבי יוסי בן כיפר מאי? אע"ג דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, מיעט רחמנא היא תועבה ואין צרתה תועבה, או דלמא היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה?	איכא דאמרי:											^
תניתוה: היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה	א"ל: [רב ששת]											!
מאי כשרה ומאי פסולה?												^
אילימא כשרה - כשרה לעלמא פסולה - פסולה לעלמא												!
כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה?												⚡
אלא לאו כשרה - כשרה ליה, פסולה - פסולה ליה, ומאי ניהו? מחזיר גרושתו, וקתני: ואם היה מייבם - מייבם לכשרה												!
לא, לעולם כשרה - כשרה לעלמא, פסולה - פסולה לעלמא, ודקאמרת: כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה? משום דרב יוסף												⚡
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	דאמר רב יוסף, כאן שנה רבי:											⚡

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
המחזיר גרושתו משנשאת - היא וצרתה חולצת:	ת"ש:										■	!	◊	יא:	
היא וצרתה ס"ד?											⚡	!		יא:	
[אלא] אימא: או היא או צרתה											!	!		יא:	
ולאו תרוצי קמתרצת לה? - תריץ הכי: היא - חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.											⚡		◊	יא:	
המחזיר גרושתו משניסת, צרתה מהו?	רבי הייא בר אבא, רבי יוחנן בעי:												◊	יא:	
ותיבעי לך היא גופה	אמר ליה רבי אמי:											⚡		יא:	
היא גופה לא קמיבעיא לי, דאמרינן קל וחומר: במותר לה אסורה, באסור לה לא כל שכן, כי קא מיבעיא לי - צרתה מאי? מי אלים ק"ו למידחי צרה, או לא?												!	◊	יא:	
המחזיר גרושתו משניסת, מהו?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי: אמר ר' הייא בר אבא, בעי ר' יוחנן:												◊	יא:	
ותיבעי לך צרתה	א"ל ר' אמי:											⚡		יא:	
צרתה לא קמיבעיא לי, דלא אלים קל וחומר למידחי צרה, אלא כי קמיבעיא לי - היא גופה מאי? מי אלים קל וחומר במקום מצוה, או לא?	[ר' יוחנן]											!	◊	יא:	
תניתוה: היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה	: [ר' אמי]											■	!	◊	יב.
מאי כשרה ומאי פסולה?												⋈	!	יב.	
אילימא כשרה - כשרה לעלמא פסולה - פסולה לעלמא												!	!	יב.	
כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה?												⚡	!	יב.	
אלא לאו כשרה - כשרה ליה, פסולה ליה, ומאי ניהו? מחזיר גרושתו, וקתני: אם היה מייבם - מייבם לכשרה												!	!	◊	יב.
לא, כשרה לעלמא, פסולה לעלמא, ודקאמרת: כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה? משום דרב יוסף												⚡	◊	יב.	
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	דאמר רב יוסף, כאן שנה רבי:											■	⚡	יב.	
המחזיר גרושתו משניסת - היא וצרתה חולצת	ת"ש:											■	!	◊	יב.
היא וצרתה ס"ד?												⚡	!	יב.	
אלא אימא: או היא או צרתה												!	!	יב.	
ולאו תרוצי קא מתרצת לה? תריץ הכי: היא - חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.												⚡	◊	יב.	
צרת ממאנת - אסורה.	רב לילי בר ממל אמר מר עוקבא אמר שמואל:												■	◊	יב.
למאן?													⋈	יב.	
אילימא לאחים													!	יב.	
השתא היא גופא שריא												⚡		יב.	
מיאנה בזה מותרת בזה	דאמר שמואל:											■	⚡	יב.	
צרתה מיבעיא?												⚡		יב.	
אלא לדידיה													!	◊	יב.
ומאי שנא ממאנת דשריא לאחין? דלא עבדא בהו מעשה, צרה נמי לא עבדא בהו מעשה												⚡		יב.	
גזירה משום צרת בתו ממאנת.												!	◊	יב.	

statement-מימרא ■
challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
story-מעשה O

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וצרת בתו ממאנת מי אסירא?												יב.
וכולן אם מתו, או מיאנו - צרותיהן מותרות	והתנן:										⚡	יב.
דמיאנה במאן?											^	יב.
אילימא דמיאנה בבעל											!	יב.
היינו גרושה											⚡	יב.
אלא לאו ביבם											!	יב.
לא, לעולם בבעל, ותרי גווני גירושין.											!	יב.
ומ"ש כי מיאנה בבעל? דעקרינהו לנשואין, כי מיאנה ביבם נמי נשואין קמאי קא עקרא											⚡	יב.
משום דתני רמי בר יחזקאל											!	יב.
מיאנה בבעל - מותרת לאביו, ביבם - אסורה לאביו	דתני רמי בר יחזקאל:										!	יב.
אלמא משעת נפילה נראית ככלתו, ה"נ משעת נפילה נראית כצרת בתו.											!	יב.
צרת אילונית אסורה, שנאמר: (דברים כ"ה) והיה הבכור אשר תלד, פרט לאילונית שאינה יולדת.	רב אסי:										■	יב.
שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות, ומת אחד מהם, ועשה בה שני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה, מי שעליה זיקת יבם אחד ולא זיקת שני יבמין	מתלב רב ששת:										⚡	יב.
זו היא צרת אשת אח מאב, שאיסור נפילה גרם לה, שלא מצינו בכל התורה כולה כגון זאת	וקתני עלה, אמר רב יוסף:										⚡	יב.
זו היא למעוטי מאי? לאו למעוטי צרת אילונית דשריא											⚡	יב.
לא, למעוטי צרת אילונית דאסירא, ומאי זו היא? זו היא דאיסור נפילה גרם לה - צרתה בעיא חליצה, אילונית - אפילו חליצה לא בעיא											!	יב.
מ"ט?											⚡	יב.
הא דאורייתא, הא דרבנן.											!	יב.
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילונית - צרותיהן מותרות	תנן:										⚡	יב.
לא קשיא: כאן שהכיר בה, כאן שלא הכיר בה.											!	יב.
דיקא נמי, דקתני שנמצאו ולא קתני שהיו, שמע מינה.											■	יב.
הלכתא: צרת אילונית מותרת, ואפי' הכיר בה, ואפילו צרת בתו אילונית.	רבא:										■	יב:
ואלא הא דקתני: שנמצאן											⚡	יב.
תני: שהיו.											!	יב.
אחת צרת ממאנת, ואחת צרת אילונית, ואחת צרת מחזיר גרושתו - כולן מותרות.	כי אתא רבין אמר ר' יוחנן:										■	יב.
שלש נשים משמשות במוך: קטנה, מעוברת, ומניקה - קטנה - שמא תתעבר ושמא תמות, מעוברת - שמא תעשה עוברה סנדל, מניקה - שמא תגמול בנה וימות ואיזו היא קטנה? מבת י"א שנה ויום אחד עד י"ב שנה ויום אחד, פחות מכאן ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי ר"מ	תני רב ביבי קמיה דרב בחמן: [ר"מ]										♦	יב.
אחת זו ואחת זו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, משום שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	חכמים:										♦	יב.
מדקאמר שמא תתעבר ושמא תמות, מכלל דאיכא קטנה דמיעברא ולא מתה, א"כ, מצינו חמותו ממאנת											⚡	יב.
אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו ואם חמוי שנמצאו אילונית או שמיאנן	ותנן:										⚡	יב.
אימא: שמא תתעבר ותמות											!	יב.

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גבול יש לה, קודם הזמן הזה - אינה מתעברת כל עיקר, תוך הזמן הזה - היא מתה ועוברת מת, לאחר זמן הזה - היא חיה ועוברת חי.	דאמר רבה בר ליואי:											◊	יב:
איני?												⚡	יב:
אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו ואם חמיו שנמצאו אילונית או שמיאנו, שכבר ילדן	והא תני רבה בר שמואל:											⚡	יב:
אלא, לעולם שמה תתעבר ושמא תמות												!	יב:
ואלא קשיא הך [דאמר רבה בר ליואי:]												⚡	יב:
בנים הרי הם כסימנים.	רב ספרא:											!	יב:
בנים עדיפי מסימנים.	ואית דאמרי:											!	יב:
למאי נפקא מינה?												⚡	יב:
דאפילו לרבי יהודה												!	יב:
עד שירבה השחור	דאמר- [רבי יהודה]											!	יב:
בבנים מודה.	[רבי יהודה]											!	יב:
אין בנים בלא סימנים.	רב זביד:											!	יג:
ונבדוק												⚡	יג:
חיישין שמה נשרו.												!	יג:
הניחא למ"ד חוששין, אלא למ"ד אין חוששין מאי איכא למימר?												⚡	יג:
אפ"ל למ"ד אין חוששין, משום צער לידה חיישין.												!	יג:
כיצד פוטרות צרותיהן וכו'.												■	יג:
מנהני מילי?												^	יג:
דאמר קרא: (ויקרא י"ח) לצרור, התורה ריבתה צרות הרבה.	רב יהודה:											!	יג:
סברא היא, צרה מ"ט אסירא? דבמקום ערוה קיימא, צרת צרה נמי במקום ערוה קיימא.	רב אשי:											!	יג:
כיצד אם מתו הן כו'.												■	יג:
ואפילו כנס ולבסוף גירש'												■	יג:
ג' אחים, שנים מהן נשואים ב' אחיות ואחד נשוי נכרית, גירש אחד מבעלי אחיות אשתו ומת הנשוי נכרית, וכנסה המגרש ומת, זו היא שאמר: שאם מתו או נתגרשו - צרותיהן מותרות'	ורמינהו:											⚡	יג:
טעמא דגירש ואח"כ כנס, אבל כנס ואח"כ גירש לא												⚡	יג:
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו, האי תנא סבר: מיתה מפלת, והאי תנא סבר: נשואין הראשונים מפילים.	ר' ירמיה:											!	יג:
לעולם חד תנא הוא, וזו ואין צריך לומר זו קתני.	רבא:											!	יג:
וכל שיכולה למאן.												■	יג:
ותמאן השתא ותתייבם												⚡	יג:
לימא, מסייעא ליה לרבי אושעיא												⚡	יג:
ממאנת למארמר, ואינה ממאנת לזיקתן	דא"ר אושעיא:											⚡	יג:
לא, צרת ערוה שאני												!	יג:
מיאנה בבעל - מותרת לאביו, מיאנה ביבם - אסורה לאביו	דתני רמי בר יחזקאל:											!	יג:
אלמא משעת נפילה נראית ככלתו, הכא נמי, משעת נפילה נראית כצרת בתו.												!	יג:

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ⚡
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראיה- ■

disputants-חולקים- ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- <
 story-מעשה- O

key-מקרא-:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שש עריות חמורות מאלו, מפני שנשואות לאחריים - צרותיהן מותרו: אמו, ואשת אביו, ואחות אביו, אחותו מאביו, ואשת אחי אביו, ואשת אחיו מאביו.												■	יג.
מתירין הצרות לאחים	בית שמאי:											♦ ■	יג.
אוסרים.	בית הלל:											♦ ■	יג.
חלצו - ב"ש פוסלין מן הכהונה	[ב"ש]											♦ ■ ◊	יג:
ובית הלל מכשירין	בית הלל:											♦ ■ ◊	יג.
נתייבמו - בית שמאי מכשירין	[ב"ש]											♦ ■ ◊	יג.
ובית הלל פוסלין.	בית הלל:											♦ ■ ◊	יג.
אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירין, אלו פוסלין ואלו מכשירין, לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמאי.												■ ◊	יג.
כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרים ואלו מטמאין, לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו.												■ ◊	יג.
מאי טעמא דבית שמאי? דכתיב: (דברים כ"ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, חוצה - מכלל דאיכא פנימית, ואמר רחמנא לא תהיה.	רבי שמעון בן פזי:											■ ◊	יג.
ובית הלל?												⚡ ◊	יג.
מיבעי להו לכדרב יהודה אמר רב												!	יג.
מנין שאין קידושין תופסין ביבמה? שנאמר: לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, לא תהיה בה הויה לזר.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■ ! ◊	יג.
ובית שמאי?												⚡	יג.
מי כתיב לחוץ? חוצה כתיב.												!	יג.
ובית הלל?												⚡	יג.
כיון דכתיב חוצה, כמאן דכתיב לחוץ דמי?												!	יג.
כל תיבה שצריכה למ"ד בתחלתה - הטיל לה הכתוב ה"א בסופה	דתניא, ר' נחמיה:											!	יג.
כגון אלים (שמות ט"ו) אלימה, מחנים (שמואל ב' י"ז) מחנימה, מצרים (בראשית י"ב) מצרימה, (במדבר ל"ג) דבלתימה, (יהזקאל ח') ירושלימה, (דברי הימים א' ה') מדברה.	ותנא דבי ר' ישמעאל:											■ !	יג.
ובית שמאי, דרב יהודה אמר רב מנא להו?												⚡	יג.
מלאיש זר נפקא.												!	יג.
ובית הלל נמי תיפוק להו מלאיש זר												⚡	יג.
אין הכי נמי												!	יג.
חוצה למה לי?												⚡	יג.
לרבות הארוסה.												!	יג.
ואידך?												⚡	יג.
מחוצה החוצה.												!	יג.
ואידך?												⚡	יג.
חוצה החוצה לא משמע להו.												!	יג.
טעמייהו דבית שמאי - דאין איסור הל על איסור.	רבא:											■ ◊	יג.
תינח היכא דנשא מת ואחר כך נשא חי, לא אתי איסור אחות אשה וחילל איסור אשת אח, אלא נשא חי ואחר כך נשא מת, אחות אשה קדים												⚡ ◊	יג.

◈ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
כיון דלא אתי איסור אשת אח וחייל איסור אחות אשה, הויא לה צרת ערוה שלא במקום מצוה ושריא.											!	◊	יג					
חלצו - בית שמאי פוסלים וכו'.												■	יג <					
פשיטא												⚡	יג					
לאפוקי דרבי יוחנן בן נורי												!	◊	יג				
בואו ונתקן להם לצרות שיהו חולצות ולא מתייבמות	דאמר: [רבי יוחנן בן נורי]											■	!	◊	יג			
קמ"ל דבית הלל מכשירים.													!	◊	יג			
נתייבמו - בית הלל פוסלין כו'.														■	יג <			
הא תו למה לי?														⚡	יג			
אידי דתנא חלצו, תנא נמי נתייבמו.														!	◊	יג		
מגילה נקראת באחד עשר, ובשנים עשר, ובשלשה עשר, ובארבעה עשר, ובחמשה עשר, לא פחות ולא יותר.	תנן התם:													■	◊	יג		
איקרי כאן: (דברים י"ד) לא תתגודדו, לא תעשו אגודות אגודות.	ר"ל לר' יוחנן:													⚡	◊	יג		
האי לא תתגודדו מיבעי ליה לגופיה, דאמר רחמנא: לא תעשו חבורה על מת														!	◊	יג		
א"כ, לימא קרא לא תגודדו, מאי תתגודדו? שמע מינה להכי הוא דאתא.														⚡	◊	יג		
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא														!	◊	יג		
אם כן, לימא קרא לא תגודו, מאי לא תתגודדו? שמע מינה תרתי.														⚡	◊	יג		
עד כאן לא שנית: מקום שנהגו לעשות מלאכה בערבי פסחים עד חצות - עושין, מקום שנהגו שלא לעשות - אין עושין?	א"ל: [ר' יוחנן]													⚡	◊	יג		
אמינא לך אנא איסורא	א"ל: [ר"ל]													!	◊	יג		
(אסתר ט) לקיים את ימי הפורים בזמניהם - זמנים הרבה תיקנו להם חכמים ואת אמרת לי מנהגא.	דאמר רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:													■	!	◊	יג	
והתם לאו איסורא הויא?	[ר' יוחנן]													⚡	◊	יג		
הלילה - בית שמאי אוסרין, ובית הלל מתירין	והתנן:													⚡	◊	יג		
התם, הרואה אומר מלאכה הוא דלית ליה.	א"ל: [ר"ל]													!	◊	יג		
והא בית שמאי מתירין הצרות לאחים, ובית הלל אוסרין														⚡	◊	יג		
מי סברת עשו ב"ש כדבריהם? לא עשו ב"ש כדבריהם.	[ר"ל]													◈	!	◊	יד	
עשו ועשו.	ר' יוחנן:													◈	■	◊	יד	
ובפלוגתא [דרב ושמואל]															■	◊	יד	
לא עשו ב"ש כדבריהם	רב:														◈	■	◊	יד
עשו ועשו.	שמואל:														◈	■	◊	יד
אימת?															^	◊	יד	
אילימא קודם בת קול															!	◊	יד	
מ"ט דמ"ד לא עשו?															⚡	◊	יד	
ואלא לאחר בת קול															!	◊	יד	

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מ"ט דמ"ד עשו?						ז							יד.
אי בעית אימא: קודם בת קול, ואי בעית אימא: לאחר בת קול.						!							יד.
אי בעית אימא קודם בת קול, וכגון דב"ה רובא						!			◊				יד.
למ"ד לא עשו, דהא ב"ה רובא						!			◊				יד.
ומ"ד עשו, כי אזלינן בתר רובא - היכא דכי הדדי נינהו, הכא בית שמאי מחדדי טפי.						!			◊				יד.
ואי בעית אימא לאחר בת קול						!			◊				יד.
מ"ד לא עשו, דהא נפקא בת קול						!			◊				יד.
ומ"ד עשו, רבי יהושע היא						!			◊				יד.
אין משגיחין בבת קול.	דאמר: [ר' יהושע]					!			◊				יד.
ומ"ד עשו, קרינן כאן: (דברים י"ד) לא תתגודדו, לא תעשו אגודות אגודות						ז			◊				יד.
כי אמרינן לא תתגודדו - כגון שתי בתי דינים בעיר אחת, הללו מורים כדברי ב"ש והללו מורים כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינים בשתי עירות - לית לן בה.	אביי:					!			◊				יד.
והא ב"ש וב"ה כשתי בתי דינים בעיר אחת דמי?	אמר ליה רבא:					ז							יד.
כי אמרינן לא תתגודדו - כגון ב"ד בעיר אחת, פלג מורין כדברי ב"ש ופלג מורין כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינים בעיר אחת - לית לן בה.	אלא אמר רבא:					!			◊				יד.
במקומו של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות פחמים בשבת לעשות ברזל, במקומו של ר' יוסי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב	תא שמע:					ז			◊				יד.
במקומו של רבי אליעזר אין, במקומו של רבי עקיבא לא						ז							יד.
כלל אמר רבי עקיבא: כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש - אין דוחה את השבת	דתניא: [ר"ע]					ז			◊				יד.
והאי מאי תיובתא? מקומות מקומות שאני.						!			◊				יד.
ודקארי לה מאי קארי לה?						ז							יד.
ס"ד אמינא, משום חומרא דשבת כמקום אחד דמי, קמ"ל.						!			◊				יד.
דרבי אבהו כי איקלע לאתריה דרבי יהושע בן לוי הוה מטלטל שרגא, וכי איקלע לאתריה דר' יוחנן לא הוה מטלטל שרגא	ת"ש:					ז			◊				יד.
והאי מאי קושיא? ולא אמרינן מקומות שאני?						!							יד.
אנן הכי קאמרינן: ר' אבהו היכי עביד הכא הכי, והיכי עביד הכא הכי?						ז							יד.
רבי אבהו כר' יהושע בן לוי סבירא ליה, וכי מקלע לאתריה דרבי יוחנן, לא הוה מטלטל משום כבודו דרבי יוחנן.						!			◊				יד.
והאיכא שמעא						ז							יד.
דמודע ליה לשמעא.						!							יד.
אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירים, לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מב"ה, ולא ב"ה מב"ש	ת"ש:					ז			◊				יד.
אי אמרת בשלמא לא עשו, משום הכי לא נמנעו, אלא אי אמרת עשו, אמאי לא נמנעו?						ז			◊				יד.
בשלמא ב"ש מב"ה לא נמנעו, דבני חייבי לאוין נינהו, אלא ב"ה מבית שמאי אמאי לא נמנעו? בני חייבי כריתות - ממורים נינהו						ז							יד.
וכי תימא, קסברי ב"ה דאין ממזר מחייבי כריתות						!							יד.
אף על פי שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, מודים שאין ממזר - אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת	והאמר רבי אלעזר:					ז			◊				יד.
אלא לאו שמע מינה: לא עשו						ז							יד.

statement-מימרא ■ **disputants-חולקים** ◆
challenge-קושיא ⚡ **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה** ◊
question-שאלה ^ **insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת** <
answer-תירוץ ! **מעשה-story** O
proof-ראיה ■ **key-מקרא:**

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא, לעולם עשו, דמודעי להו ופרשי.											◊	יד.
והכי נמי מסתברא											◊	יד.
כל הטהרות וכל הטמאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין, לא נמנעו עושים טהרות אלו על גבי אלו	דקתני סיפא:										◊	יד.
אי אמרת בשלמא דמודעי להו, משום הכי לא נמנעו, אלא אי אמרת דלא מודעי להו, בשלמא ב"ש מב"ה לא נמנעו, דטמאות דב"ה לב"ש טהרות ניהו, אלא ב"ה מב"ש למה לא נמנעו? טהרות דב"ש לב"ה טמאות ניהו? אלא לאו דמודעי להו, שמע מינה.												יד:
ומאי אולמיה דהך מהך?										⚡	◊	יד.
מהו דתימא צרה קלא אית לה, קמ"ל.										!	◊	יד.
אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, מודים שאין ממזר - אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת.	גופא, אמר רבי אלעזר:										◊	יד.
מאן מודים?											^	יד.
אילימא ב"ש לב"ה											!	יד.
פשיטא, בני חייבי לאוין כשרים ניהו											⚡	יד.
אלא ב"ה לב"ש											!	יד.
היא גופא חייבי כריתות היא											⚡	יד.
לעולם ב"ש לב"ה, ולאפוקי מדר' עקיבא											!	יד.
יש ממזר מחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]										!	יד.
קמ"ל דאין ממזר מחייבי לאוין.											!	יד.
אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, ובאחיזות, בגט ישן, ובספק אשת איש, ובמגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק, בכסף ובשוה כסף, בפרוטה ובשוה פרוטה, לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מבית הלל, ולא ב"ה מבית שמאי, ללמדך, שחובה וריעות נוהגים זה בזה, לקיים מה שנאמר: (זכריה ח') האמת והשלום אהבו	ת"ש: [ת"ק]										⚡	יד.
נמנעו הן מן הודאי, ולא נמנעו מן הספק	ר"ש:										⚡	יד.
אי אמרת בשלמא עשו, משום הכי נמנעו, אלא אי אמרת לא עשו, אמאי נמנעו?											⚡	יד.
וחסברא? נהי נמי דעשו, בשלמא בית הלל נמנעו מבית שמאי, דחייבי כריתות ניהו וממזרים הם לב"ה, אלא ב"ש אמאי נמנעו מב"ה? בני חייבי לאוין ניהו וכשרים ניהו											!	יד.
לא נצרכה אלא לצרה עצמה	כדאמר רב נחמן בר יצחק:										!	יד.
ה"נ לא נצרכה אלא לצרה עצמה.											!	יד.
ומ"ש מן הודאי? דאיסורא הוא, ספק נמי איסורא הוא											⚡	יד.
לא תימא מן הספק, אלא אימא מן הסתם, דמודעי להו ופרשי. ומאי קמ"ל? דאהבה וריעות נוהגים זה בזה											!	יד.
היינו רישא											⚡	יד.
הא קמ"ל, דכולה ר"ש היא.											!	יד.
היאך הלכה זו ורווחת בישראל? נעשה כדברי ב"ש, הולד ממזר לדברי ב"ה? נעשה כדברי ב"ה, הולד פגום לדברי ב"ש? בואו ונתקן להן לצרות, שיהו חולצות ולא מתייבמות	תא שמע, דאמר רבי יוחנן בן נורי:										⚡	יד.
לא הספיקו לגמור את הדבר, עד שנטרפה השעה											◊	טו.
מה נעשה להם לצרות הראשונות מעתה?	א"ל רשב"ג:										⚡	טו.
אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מה נעשה, אלא אי אמרת לא עשו, מאי מה נעשה?											⚡	טו.
לא נצרכה אלא לצרה עצמה, ומה נעשה - הכי קאמר: הנך צרות דב"ה לב"ש היכי נעביד להו? ליחלצו, מימאסי אגבריהון וכי תימא לימאסן, (משלי ג') דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.	רב נחמן בר יצחק:										!	טו.